

Publicerad 2009-09-25 19:11 av Junitvillingen

Men var det då bara en hägring?

Höstgryning

min hand söker din -

men närheten

under natten

visade sig vara

blott en hägring

ändå finns den där

din doft

jag kan även känna

dina läppars fukt

mot min nakna hud

och jag minns

hur mina naglar

borrade sig in i din rygg

i samma stund

som du fyllde mig

med det yttersta beviset

på din kärlek

men -

varför är det då så ödsligt

i min bädd

jag kan ju med varje fiber

varje andetag

och hettan i min kropp

känna att du

fanns här

alldeles

nyss...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Junitvillingen med Poeter.se id #27818 innehar upphovsrätten